

L'ESPURNA

Segona Epoca. Any II. Núm. 138.

Girona, dimarts, 27 d'abril de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

Franqueig concertat

Independència sindical.
Depuració sindical.
Democràcia sindical.
Unitat sindical.
Heus, ací, un imperatiu inajornable.

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

Gonzalo de Reparaz proposa la retirada de la S. de N.

«Lo segundo, retirarnos de la Sociedad de Naciones. Ya que, siendo nosotros los agredidos, las naciones que tenían la obligación de defendernos se unen a nuestros enemigos para atacarnos separémonos de semejante gentuza».

El P.O.U.M. constata, amb satisfacció, que les nostres consignes comencen a obrir-se pas. Fa nou mesos que el P.O.U.M. considera inconvenient la nostra permanència a Ginebra.

Editorial

Prou Societat de Nacions

Al P.O.U.M. (i anteriorment al Bloc Obrer i Camperol) li sol passar sempre el mateix. Ens donen la raó quan gairebé no hi són a temps.

Recordem dues ocasions alligadores: l'adveniment de la República i el Front Popular.

La posició del nostre Partit el 14 d'abril del 31 era més que clara, diàfana: cal fer la Revolució Democràtica; però, com que els partits republicans no la faran, és indispensable que el proletariat es prepari a fer-la.

Els comunistes oficials s'entossudiren a passejar el bust de Lenin creient arribada l'hora de la Revolució Social. "Visca els Soviets!" era la consigna de Moscou.

L'any 35, les coses canviaren i, naturalment, canviaren també les consignes.

El P.O.U.M. considerà que fracassada l'experiència democràtica, calia enfilar dreturament el camí de la Revolució Socialista. El nostre Comitè Central llançà una consigna: Aliança Obrera.

El comunisme oficial, que quatre anys enrera, propugnava la immediata constitució dels Soviets per implantar el comunisme, féu marxa enrera i esmerçà tots els seus esforços a benefici d'un Front Popular al servei d'un objectiu capital: la República Democràtica, que tothom, per altra part, creia definitivament eixorca i enterrada.

La tàctica del comunisme oficial no pot resultar-nos més catastròfica. Abandonada la línia marxista-leninista, ja no els ve d'un "tanto". Assenyalarem quatre fets culminants: la III Internacional ha votat el pacte de no intervenció, ha votat les sancions contra els voluntaris, ha votat el pacte de control de costes i fronteres i ha votat la necessitat de reforçar la Societat de Nacions.

Cal preguntar-se si, temps a venir, no renunciarem, àdhuc, a la seva filiació comunista.

Creiem sincerament una cosa: el dia que Stalin i els seus buròcrates es proposin repetir l'assenyada tasca del "cura y el barbero", no seran únicament els llibres de Marx i Lenin els que aniran a la crema sinó els propis llibres dels mateixos seleccionadors.

Un cas concret: en "Les qüestions del leninisme", obra original del Cap de totes les Rússies, hom pot llegir-hi que la "Societat de Nacions és la casa de cites de l'imperialisme". El seu autor, poc temps després, manifestava a un periodista que "la institució ginebrina era un instrument eficaç al servei de la Pau". El Manchukuo, el Chaco i Abissínia n'eren proves eloqüents...

La nostra posició, en aquest punt, no pot esdevenir més incompatible amb la del comunisme oficial. Nosaltres creiem que la Societat de Nacions és la Internacional de la burgesia i que el nostre deure de classe ens ha de moure no a reforçar-la, ans abatere-la mitjançant la constitució d'un Front proletari internacional.

Avui, constatem amb satisfacció, que la nostra consigna comença a obrir-se pas. Gonzalo de Reparaz ho ha dit ben clar. "Cal separar-nos com més aviat millor de la cova ginebrina".

El que no ha de passar és que ens adonem de les virtuts d'una consigna quan la malaltia no tingui cura.

Avui hi som a temps, encara.

Més vaixells mercants a Bilbao

Bilbao, 27. — Avui han entrat en aquest port els vaixells mercants anglesos "Thurstol" i "Gesso", els quals portaven gran quantitat de queviures i no trobaren dificultats per arribar al port.

Amb l'arribada d'aquests vaixells

ja són cinc els vaixells que han arribat a aquest port sense res de nou, i això demostra la falsedat de les notícies tan gallejades pels facciosos que estava minada per complet l'entrada a Bilbao i la resta dels ports del Cantàbric, cosa que arribà àdhuc a creure el Govern britànic i que ha resultat notòriament incerta.

CRÓNICA DIÀRIA per JOAN QUER

Els comunistes no som criminals!!

Volia dedicar aquestes ratlles a condemnar l'assassinat de Roldan Cortada, ex-anarcosindicalista del grup dels "trenta", esdevingut psuquista després d'haver passat pel partit de Largo Caballero. El sensacional descobriment de la "Txeca" de Múrcia, però, em té obsesionat. Vagi, no obstant, la meua més enèrgica protesta de comunista impenitent contra el dit assassinat. Que callin d'una vegada les pistoles fratricides. Altrament correm el risc d'exterminar-nos mútuament.

Els comunistes no som criminals! Els camarades de totes les contrades, els ciutadans de tot el món han de saber que els comunistes no som criminals. Actualment, però, de revolucionari comunista no se'n trobaria cap als partits de la III Internacional. Cap; ni un. Perquè els comunistes no reneguem de la lluita de classes, no ens aliem amb el capitalisme, no abdiquem el dret de pensar i, sobretot, no som botxins, no torturem, no martiritzem ni els nostres enemics. Lluitem i matem i morim. Davant la grandesa de l'ideal, per a nosaltres la vida humana compta poc. Però els turments dantescs inventats pels petits monstres murcians que han deshonrat el mot comunista, no tenen res de comú amb els deixebles de Marx, Lenin i Maurin.

Odi, fàstic i pena m'ha produït la lectura del sensacional document de la C.N.T. de Múrcia. Els comunistes estíem ineluctable un període de terror revolucionari de la classe treballadora. L'experiència de totes les revolucions ensenya que l'actuació sumariíssima contra l'enemic de classe és precisa. Però el terror revolucionari no té res que veure amb la ferocitat del nerons murcians del partit anomenat comunista, secció espanyola de la Internacional Comunista, (III Internacional).

De mica en mica els ressagats aniran enterant-se del per què de l'existència del P.O.U.M., del per què el nostre Partit no està adherit a la Internacional Comunista. Poc a poc els obrers miops aniran compronent el veritable sentit de les verinoses campanyes que el comu-

nisme stalinista ha desfermat contra nosaltres, aniran descobrint com s'obtenen "confessions" d'aquelles que motiven afusellaments com els de Zimoviev, Kàmenev, Sokolnikov, Muràlov, etc., etc. Arribaran a entendre el significat autèntic de "trozkistes contrarrevolucionaris", "agents provocadors", que amb

tanta afició i assiduitat ens dedica la gent staliniana...

El P.O.U.M. eleva la protesta més enèrgica i indignada contra el sadisme brutal de les "Txèques" stalinianes. I ho repetim: els comunistes no som criminals! Som, simplement, militants revolucionaris del P.O.U.M.

GUIO

per GRACIETA

ELS REACCIONARIS XERRAMECS

Imprudència? Audàcia? Audàcia imprudent?

No és pas ben fàcil encertar el qualificatiu que correspon a l'actitud tan espontània i expressiva dels reaccionaris de casa nostra. Avui ja no s'amaguen gens ni mica de dir en veu alta allò que pensen. S'hauran fet l'efecte que el terreny és prou apropiat per a una ofensiva? Quin ridícol concepte s'hauran format de la revolució que han deixat en absolut de temer-la? O quina realitat intueixen a través de la situació política actual? Endevinen que serà novament tinguda en compte llur opinió o, més encara, que arribarà a imposar-se?

El cas és que avui han reaccionat de tal forma, que es manifesten sense escrúpols de cap mena, tal com són. Les seves paraules són tallants i agres: reflecteixen l'odi acumulat durant les primeres jornades. Llurs actes, molt pitjors. Prou en constatem les conseqüències! Però l'audàcia, la revelen en l'expressió! El mal positiu encara el dissimulen. Tan de bó tots, tots, es decidissin a emprar el llenguatge propi i es delatessin d'un cop. Hi hauria menys perills. Per això, malgrat estranyar-nos, ens agrada. Millor dit, ens interessa.

No voldriem, doncs, coaccionar-los amb cap amenaça. És millor que manifestin. Però bé convé donar un consell a la gent de bona fe que es deixa sorprendre i impressionar i fins provocar, per aquests elements. Avui, per exemple, s'ha entaulat una discussió en un comerç de Girona, provocada per un reaccionari. Aquest ha començat insul-

tant amb forma baixa i grollera, els mestres i les escoles. Naturalment, que total per acabar invocant el retorn dels religiosos. Els qui es trobaven presents, no arribaven a comprendre la seva gosadia. I tot eren "sembla mentida..." i paraules d'indignació.

(Segueix a la pàgina 2)

Nota del Comitè Executiu del P.O.U.M.

Fidel a la seva significació marxista revolucionària, el nostre Partit s'ha pronunciat sistemàticament i enèrgic contra el mètode del terror individual quantes vegades l'ocasió ho ha fet necessari. No hem de repetir, doncs, que els actes de terrorisme individual que s'han produït durant aquests darrers dies, mereixen la nostra condemna més absoluta.

Tenim, per altra part, el convenciment que els reprobables actes que s'han comès no són de cap organització responsable de la classe treballadora, si no d'elements interessats en desprestigiar la causa del proletariat i sembrar la desconfiança i el zel a les fileres obreres.

El Comitè Executiu del P.O.U.M., al mateix temps que eleva la seva protesta contra els atemptats, exigeix que s'obri immediatament una informació rigorosa a fi d'aclarir els fets.

Barcelona, 26 abril del 1937

VIDA DEL PARTIT

A tots els camarades de les cèl·lules

Assenyalada la celebració del II Congrés General del P. O. U. M. per a la setmana del 8 al 16 del prop-
vinent maig, la nostra organització es troba en un període
d'intens treball.

El P. O. U. M. celebrarà l'esmentat II Congrés
en unes circumstàncies transcendents per a l'esdevenidor
de la revolució socialista i del moviment obrer internaci-
onal. La revolució ibèrica necessita idees clares i homes ab-
negats. El P. O. U. M. té l'obligació de donar ambdues
coses.

Els Butlletins Interniors de discussió, on s'hi van
publicant els projectes de Tesis, són distribuïts amb ritme
accelerat. Essent tants i diversos els problemes que el
Congrés haurà de debatre, per mitjà d'aquesta nota vo-
lem estimular més — si hi cap — a les cèl·lules per tal que
intensifiquin llur treball, de manera que no quedi cap
qüestió que elles no hagin estudiat. El programa i la con-
ducta del P. O. U. M. són els seus militants qui els de-
terminen i fixen.

A treballar més intensament encara, camarades.

PEL COMITÈ DE LA II REGIÓ,

El Secretari polític.

Recordem a tots els camarades de les cèl·lules de Gi-
rona, que aquest Comitè Local va acordar obrir una subs-
cripció per tal de reunir cabals amb els quals sufragar les
despeses dels camarades que siguin delegats per a assistir
al II Congrés General del P. O. U. M.

A n'aquesta plana d'aquest número de L'ESPUR-
NA, hom publica la llista de donants. Preguem a tots els
comparans del partit que hi contribueixin. D'aquesta ma-
nera la delegació de Girona al Congrés respondrà a la
importància de la nostra secció.

PEL COMITÈ LOCAL DEL P. O. U. M.,

El Secretari d'Organització.

Diari parlat L'ESPURNA

Portantveu del P. O. U. M. i de
la J. C. I.

Emissions a un quart de vuit del
vespre.

Sumari del diari parlat L'Espurna
per avui dimarts.

Consignes del P. O. U. M. i J. C.
Ibèrica.

"La Internacional".

Editorials de "La Batalla" i de
L'Espurna.

Entreviu amb Antoni Ferrer sobre
la "Qüestió agrària".

Informació dels Fronts, (servei
especial d'última hora).

Informació de Catalunya, de la
resta d'Espanya i dels Fronts de
Guerra (servei especial d'última
hora).

Noticiari del Partit i de la J. C.
Ibèrica.

Sumari corresponent a l'emissió
de demà dimecres a un quart de
vuit del vespre.

Consignes del P. O. U. M. i J. C.
Ibèrica.

"La Internacional".

Editorial de "La Batalla" i de
L'Espurna.

Reportatges de guerra.

Informació de Catalunya i de la
resta d'Espanya.

Noticiari del Partit i de la J. C.
Ibèrica.

SECRETARIAT ADMINISTRATIU I D'ORGANITZACIÓ

Es posa en coneixement dels afi-
ats que ja poden passar per l'oficina
de cotització a recollir el rebut del cor-
rent mes.

Recordem que als atrassats hi se-
ran carregats 10 cèntims pel cobrador
i passats a domicili.

El secretari

Joan Soler

SECRETARIAT FEMENI

DEL P.O.U.M.

El Secretariat Femeni del P. O.
U. M. coneixedor de la seva responsa-
bilitat revolucionària en els moments
que estem travessant i a fi d'agrupar
i intensificar el treball de les compa-
nyes que, sense ésser del P.O.U.M.,
senten i comprenen quin és el camí que
a la seva emancipació total, ha fet un
carnet de miliciana que pot adquirir-se
al nostre Secretariat per el preu únic
d'una pesseta anyal.

Per tal de sufragar les despeses
de les delegacions de Girona que
hauran de traslladar-se a Barcelo-
na per assistir al II Congrés del
P. O. U. M., fixat pel 8 al 16 de
maig, el Comitè Local acordà obrir
una subscripció voluntària entre
els militants i simpatitzants. Els
membres del C. L. ampliat encap-
calen aquesta subscripció:

Gayolà	10 pessetes
Paió	10 "
Coromines	10 "
Beltran	10 "
Quer	10 "
Adroher	10 "
Juanola	10 "
A. Ferrer	10 "
Coromina	10 "
Serra	10 "
Giner	10 "
M. Ferrer	10 "
Soler Mundet	25 "
Llorà	5 "
Cabestra	5 "

	Pessetes
Guiral	5 "
Camps	5 "
Sitjes	5 "
Cassà	5 "
Lamuà	5 "
Ordeig	5 "
Zayuelas	10 "
Cullell	15 "
Soler	10 "
Martí	5 "
Pere Mota	10 "
Escuder	5 "
Emili Palagos	5 "
Jaume Olives	5 "
Suma i segueix	250

1.ª Conferència Comercial
del P.O.U.M.

Tots els companys als quals
interessi documentar-se sobre
temes d'aquesta Conferència que
es celebrarà a Barcelona els dies
5, 6 i 7 de juny pròxim, deuen
adquirir l'opuscle editat pel Con-
sell Econòmic i Tènic del P.O.
U. M. que acaba de publicar la

La Guerra i la Revolució
a Catalunya, en el te-
rreny econòmic

Camarades: Col·laboreu a la tas-
ca constructiva del nostre partit!

Ha aparegut el n.º 7 de la re-
vista de doctrina i informació
«La Nueva Era». Aquest núme-
ro millora considerablement en
presentació i nombre de pàgines
porta l'interessant.

Sumari:

Comentari polític mensual.
La Dictadura del proletariado
y el partido marxista revolucio-
nario, Wolf Bertram.

El control imperialista de las
fronteras españolas, M. Collinet.

Los problemas de la construc-
ción económica del socialismo,
Juan Andrade.

La experiencia de la colecti-
vización en Cataluña, J. Oltza
Picó.

No hay más que un extrange-
ro invasor: El Capitalismo, E. G.
Granell.

La situación actual de Euz-
kadi, J. M. Arenillas.

Bibliografía.—Revista de las
revistas.—Documentos.

No regateis una moneda a una
institució que vetlla desinteressada-
ment per tots els ciutadans.

No deixis d'ajudar a la CREU
ROJA.

VIDA
MILITAR DEL P.O.U.M.DEPARTAMENT DE GUER-
RA DEL P.O.U.M.

A tots els companys i compa-
nyes del Partit Obrer d'Unifica-
ció Marxista i Joventut Comuni-
sta Ibèrica, se'ls espera cada dia a
dos quarts de set de la tarda a la
"Caserna Lenin" per a fer exer-
cis militars.

No deuen mancar-hi cap mili-
tant.

El delegat responsable

NOTICIARI

Comunicat Oficial de guerra faci-
tat per la Comissaria de Defensa
de la nostra ciutat, a les dues de
la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 27 d'abril del 1937

El Comissari Delegat de Defensa

Pey Sardà

Generalitat de Catalunya

Dispensari de Lluita Antitubercu-
losa i Acció Social de les Comar-
ques Gironines

Serveis prestats en el mes de Març
de 1937 en els diferents Consultoris
del mateix

Malalts que han passat pel dis-
pensari, 1.175; Malalts visitats per
primera vegada, 72.

Detall dels treballs efectuats

Visites, 358; Radiografies, 50;
Radioscòpies, 48; Anàlisis, 91;
Reaccions intercütànies, 20.

Tractaments 917

Intervencions quirúrgiques, 0;
Pneumotòrax, 13; Injeccions Hipo-
dèrmiques, 499; Injeccions Endo-
venoses, 286; Tractaments amb
sanocrisina, 76; Tractaments amb
biosulfats, 31; Cures, 3; Sol d'al-
tura, 9.

Medicaments entregats (a part
d'injectables):

Específics farmacèutics 80, a
81 malalts.

Servei de vacunació antituberculosa
amb la vacuna «Calmette-Guerin»

Nadons vacunats a la capital
per via bocal, 7; Revacunacions a
la capital per via bocal, 21; Nadons
vacunats als pobles per via bocal,
127; Revacunacions als pobles per
via bocal, 312.—Total, 467.

*Pensa que la Creu Roja no és sub-
vencionada per cap entitat oficial.*

*A Ràdio Girona i a l'antiga Casa
Carles esperen el teu donatiu.*

CONSELLERIA D'INDÚSTRIES
MUNICIPALITZADES I VI-
VENDA

S'assabenta a tots els propietaris
compresos a la base SEGONA de la
municipalització de la Vivenda, i als
efectes de que en el seu dia no se'ls hi
posi dificultats en l'adquisició dels ti-
quets de racionament del pa, passin
per la Conselleria de Finances (Entra-
da Casa Carles) on se'ls facilitarà un
certificat acreditatiu de l'úsdefruit de
la vivenda.

Girona, 20 d'abril del 1937

El Conseller de Finances

J. Verdguer Baró

Ha estat atès al Dispensari Muni-
cipal pel metge Xavier Casadevall,
Joan Español Badrés, de 29 anys,
veí de Barcelona, domiciliat al car-
rer de Roger de Flor, n.º 256, d'una
ferida contusa en el colze esquerra,
produïda al fer una falsa maniobra
del auto-turisme que guiava.

GUIÓ

(Ve de la pàgina 1)

*No. Menys disgustar-se. Reac-
ció ràpida i més eficaç. No n'hi ha
prou que s'hagi delatat davant un
grupet. Deuen delatar-lo pública-
ment. Que sàpiga tot el poble tre-
ballador que amb ell hi té un ene-
mic.*

*Es una amenaça, clar, per als
reaccionaris xerramecs. Però no
pretenim fer-los callar. Només ens
interessaria posseir-ne un complet
catàleg.*

Les nenes Pilar Roqueta Devesa
i Matilde Estebe Bayo, fan a mans
de l'Alcaldia un carnet familiar i
un ofici d'estatge lliure de tot pa-
gament a nom de Pere Omedes i
Maria Colomer, de la Ronda doctor
Robert, 12, tota la casa.

La veïna d'aquesta Sabina March,
una clau, lo que es lliurarà tot al
qui acrediti que li pertany.

Entrega de Certificats d'Ins-
trucció Militar

Per entregar-los els respectius
Certificats d'Instrucció Militar,
lliurats per la Conselleria de De-
fensa de la Generalitat de Cata-
lunya, l'Alcaldia d'aquesta ciutat
cria a tots els que formaran part
dels equips d'Instrucció. A l'efecte,
deuran presentar-se a les Oficines
municipals, Negociat de Quintes,
hores de deu a una del matí o bé
de quatre a set de la tarda.

Nota del Conseller de Cultura

«Seguint el costum mensualment
establert, la Conselleria ha orga-
nizat per a demà, dimecres 28,
una sessió de Cine infantil dedi-
cada als alumnes de les Escoles
primàries, Casa d'Assistència i
Pro-Infància,

El Comitè Econòmic d'Especta-
cles Públics ha ofert una vegada
més la seva desinteressada coope-
ració i a l'efecte ha facilitat un
Programa adient a la finalitat per-
seguida, així com cuidarà de l'or-
ganització de l'acte, la qual cosa
agraeix sincerament aquesta Con-
selleria».

Conselleria de Propaganda

Donatius rebuts fins a la data
per l'ajut a Madrid, organitzat per
aquesta Conselleria, segons circula-
re de l'alcalde de Barcelona:

En mercaderies:
Una caixa i dos paquets de xo-
colata.

Un lot d'apòsits antiseptics.

Dos sacs de sal.

Una caixa i sis pastilles de sabó.

Un quilo d'arròs i un altra de

farina d'arros.

Sis espelmes.

Deu paquets de farina de baca-
llà.

Tres quilos de sucre.

Quatre quilos de cigrons.

Quatre quilos de fessols.

Un quilo de lleties.

Una caixa de xampany.

Cent quilos d'embotits.

Tres botelles de rom.

Una caixa de vi de Perelada

En metal·lic:

Suma anterior 3394

Farmacia Roca 25

R. O. 25

Total pessetes rebudes 3444

Per acord del Comitè Permanent
del Consell Municipal, aquestes
pessetes seran invertides en que-
viures, els quals seran lliurats tot
seguit a l'Ajuntament de Barcelo-
na, amb destí a l'ajut de Madrid.

ESPECTACLES

CINEMA

Saló Durruti. — Programa per
avui:

«Columbia» presenta,
CARNADA DE TIBURON
per George Brancroft i Ann Shotern

EL RETORNO DE RAFLES

Mentre hom parla del control...

Un creuer facciós canoneja criminalment València i causa tres morts i quinze ferits, a més de seriosos desperfectes

M A D R I D

Fets greus a Granada

València, 27. — Per informes que se'ns han facilitat i que ens mereixen complet crèdit, sembla que a Granada s'han produït fets de gravetat.

A mig matí s'elevaren dotze aparells i després d'evolució sobre la ciutat, cinc dels aparells aterraren a poca estona d'iniciat el vol i els altres set bombardejaren algunes barrisses de la ciutat, per la qual cosa se suposa que els fets produïts són de bastanta gravetat, puix que d'haver-se tractat d'un motí no hi hauria hagut necessitat d'actuar l'aviació.

Totes les notícies que es tenen són que a Granada s'ha produït un moviment militar de bastanta importància.

Els facciosos de Sevilla especulen amb els objectes empenyorats al Mont de Pietat

València, 25. — La Junta facciosa de Burgos amb data 10 de març últim dictà el següent decret:

«Tots els articles que són empenyorats d'or i els seus aliatges hauran d'ésser lliurats al Banc d'Espanya de Sevilla, el qual pagarà als creditors l'import del deute. Els propietaris dels articles empenyorats podran reclamar en el termini de tres dies la diferència entre el valor de l'article i l'import del deute. El producte d'aquesta diferència haurà d'ésser ingressat en la subscripció per a l'exèrcit nacionalista.»

Aquest decret és pot qualificar molt bé d'impost forçós a la pobresa i d'ell en resulta que el principal contingent de clients dels Monts de Pietat i cases particulars d'empenyorament, que no dona precisament la classe adinerada, en surten perjudicats, afavorint per altra part un robatori descarat dels humils que per necessitat es veieren obligats a empenyorar-los en la majoria dels casos i en citar objectes d'or i els seus aliatges, ho fan perquè ningú no s'escapi al referit decret.

Els comunicats oficials

València, 27. — Comunicat oficial del ministeri de Marina i Aire. Sector del Centre. — En la jornada d'avui s'han efectuat diversos serveis de reconeixement.

Ha estat bombardejada l'estació de Rielves i un tren que hi havia format.

També s'ha bombardejat prop de l'estació de Jdraque un tren compost d'unes vint unitats que marxaven en direcció a Madrid.

Sector Aragó. — A les nou del matí s'han bombardejat els reduïts enemics d'Osca. El bombardeig ha estat molt eficaç, i part de les bombes han caigut al lloc on hi ha emplaçades les bateries.

Durant el nostre bombardeig foren intens foc amb artilleria antiaèria des de la plaça de braus, el parc i la carretera, contra els nos-

tres aparells, sense que en fos tocat cap.

València, 27. — Comunicat oficial facilitat per la Secció d'Informació de l'Estat Major del ministeri de la Guerra:

Exèrcit del Centre. — Res important a consignar en els diversos fronts d'aquest Exèrcit.

L'artilleria facciosa ha disparat novament damunt la població de Madrid i ha causat danys i víctimes.

L'aviació enemiga també ha bombardejat la població d'Alcalá d'Henares i ha produït danys i víctimes, en la seva majoria dones i infants, i alguns danys a l'hospital militar de la plaça.

S'han passat als nostres rengles diversos soldats procedents del camp enemic.

Agrupació Terol. — Lleugeres temptatives d'atac enemic pel front Nord d'aquest Exèrcit, les quals foren rebutjades brillantment per les forces republicanes.

Exèrcit de l'Est. — Pel front d'Osca, l'artilleria enemiga efectuà alguns disparats damunt les nostres posicions i fou feta emmudir pel foc de l'artilleria lleial.

S'han passat als nostres rengles diversos soldats amb armament.

Exèrcit del Nord. — Front de Euzkadi. Han continuat amb gran activitat els atacs enemics al front d'Alava i la resistència aferrissada de les nostres forces que, proveïdes d'alt esperit i de forta disciplina, defensen les nostres línies amb gran valentia i entusiasme.

Front d'Astúries. — L'artilleria lleial ha batut amb gran eficàcia les posicions enemigues de Grado i Pino.

S'han passat als nostres rengles diversos paisans i soldats amb armament.

Exèrcit del Sud. — Pel front d'Almeria, l'enemic ha atacat amb el propòsit de rescabalar les posicions que li foren arrabassades per les nostres forces a la Sierra de Lújar, i ha estat enèrgicament rebutjat; ha abandonat diversos morts i material de guerra i municions.

Pel front de Còrdova lleugeres tiroteigs i canoneigs sense importància.

Dels altres fronts no hi ha notícies dignes d'esmentar-se.

L'espionatge descarat d'alguns vaixells encarregats del control

València, 27. — El ministre de Marina i Aire dona a la publicitat avui informes oficials que revelen abusos fàcilment previsibles dels vaixells de guerra encarregats del control marítim a la Mediterrània.

Ni aquests vaixells es mantenen a la distància de deu mil milles de la costa, que fixà el control de Londres, ni circumscriuen la investigació als vai-

xells abanderats als països signants del Pacte de no intervenció. Es més, cooperen amb vols ben enllaçats de llurs hidros als atacs de l'aviació facciosa i coadjuven en certa manera a les agressions dels vaixells pirates, com s'evidencia en el relat del combat naval que es desenvolupà diumenge passat, al matí, davant el port de Cartagena.

Un dels informes referits és de la Direcció General de Seguretat, i en ell es reproduïx un comunicat de data vint-i-quatre, de la Comissaria del Port de València. Diu així:

«Segons m'informa el responsable de la policia marítima afecte a aquesta Comissaria, li ha estat comunicat pel patró d'una barca de pesca que a les nou hores d'ahir, en ocasió de trobar-se prop d'un vaixell de guerra alemany veié com en desembarcaven un hidro que prengué rumb est i al cap d'una hora retornà al vaixell. Aquest matí, aproximadament a les deu hores, s'ha repetit la mateixa operació, i l'hydro ha retornat una hora abans de venir a bombardejar els aparells facciosos».

En un altre informe que procedeix del cap de la base naval de Cartagena, figura el text següent:

«En l'escrit del dia 22 de l'actual, lliurat en aquesta Prefectura el dia d'avui, entre altres coses sense importància, em diu el capità de motovelar "Isabel" el que segueix: A l'altura del cap Huerta, a dues milles d'aquest cap, se'ns presentà sobtadament el submarí alemany U. 35, amb la bandera N. del Codi Internacional. Portava pintada a la torreta i la part de proa de la coberta l'antiga bandera alemanya. Ens detingué, es posà al nostre costat i ens preguntà si portàvem a bord matèria explosiva, a la qual cosa nosaltres no contestàrem.

En això aparegué en aquell indret el vaixell auxiliat armat "Indiano", de vigilància a Alacant, per la qual cosa el submarí desaparegué. Aleshores nosaltres continuarem el viatge fins a aquesta base, sense més incidents, i hem entrat al port a les 21 hores del dia d'avui. Cosa que per considerar la d'interès trasllado a V. E. als efectes que consideri convenients, tot significant-vos que l'esmentat vaixell procedia de Barcelona, port del qual sortí el dia 21 del mes que som, i l'incident a que fa referència li esdevingué el dia 22».

Estem en guerra.... però els facciosos es rebaixen bombardejant ciutats oertes

València (4 tarda). — Aquesta matinada serien aproximadament les sis s'ha presentat davant València un creuer rebel que ha començat a canonejar la ciutat. Les bales han caigut en camins de trànsit i en altres llocs, causant importants destroces. El canoneig ha durat uns vint minuts.

Les bateries emplaçades a la costa han contestat al vaixell rebel que ha emprès la retirada.

Ultra els danys ocasionats en alguns edificis públics de la ciutat, els projectils han causat la mort a tres persones i ferides a unes quinze.

B A R C E L O N A

Comunicat del front d'Aragó.—El d'ahir nit

Barcelona. — A les 8'55 del dia d'avui la nostra aviació ha bombardejat novament els objectius militars d'Osca, i ha llançat damunt d'ells dues bombes de 250 quilos, quatre de 70 i sis de 12 quilos.

Segons les dades facilitades pels nostres observatoris terrestres, el bombardeig ha estat molt eficaç i ha batut emplaçaments d'artilleria i obres importants de fortificació.

Durant el bombardeig es féu intens foc d'artilleria antiaèria. Els nostres aparells han retornat a les seves bases sense res de nou.

El d'aquest matí

Barcelona (2 tarda). — Comunicat facilitat per la Conselleria de Defensa de la Generalitat i corresponent al matí d'avui.

Duels d'artilleria al sector del pirineu i forts tiroteigs al Carrascal d'Osca, així com intensa acció de l'artilleria lleial al mateix sector.

Procedents d'Osca s'han passat a les nostres files 2 falangistes amb armament i granades de mà. Cinc paisans i 3 soldats del sub sector de Tardienta; 1 caporal i 4 soldats del Riu Ebre (sub sector de Fuentes del E-

bro). En voler travessar el riu un d'ells ha mort ofegat.

A la resta del front sense onvetat.

Manifestacions de Companys

Barcelona (2 tarda). — En rebre als informadors el president Lluís Companys els ha manifestat que la reunió del Consell anunciada per a dimecres es celebraria el dimecres ja que hi havia molts afers urgents a resoldre.

Ha dit també que aquesta tarda assistiria a l'enterrament del secretari de Vidiella, Roldan, gran amic personal seu assassinat vilment el diumenge per uns desconeguts.

Abans d'acomiar-se dels periodistes els hi ha dit que la reunió del dimecres tenia tant o més interès que la celebrada ahir, encara que no s'hagués donat gaires referències a la premsa.

Visites

Barcelona (2 tarda). — Entre les visites que ha tingut avui Companys hi han les de Lluís Capdevila, Antoni Valentí, del Comitè del Front de la Joventut, el ministre Aiguader i Joan Comorera que li ha manifestat les seves gestions a l'estranger.

E S T R A N G E R

Control? No! Inèpcia

Gibraltar (4 tarda). — A la sortida de l'estret uns vaixells facciosos han apressat al mercant britànic "Glasgow" que amb càrrega de taronges de València es dirigia a Amberes.

Aquest vaixell davant les amenaces dels rebels d'enfonsar-lo ha hagut de seguir a un port facciós.

L'ex-governador de Guinea a València

Burdeus (4 tarda). — Miquel Hernández ex-governador de la Guinea Espanyola, junt amb alguns companys ha arribat a aquest port. Ha manifestat als periodistes que després de la presa de Bata pels militars, es refugiaren al Kamenoy.

Es traslladaran ara a València per a posar-se a la disposició del govern.

Contra falses informacions

Santiago de Xile (4 tarda). — L'embaixador espanyol a aquesta ciutat telegrafia que quan s'efectuà la detenció de l'embaixador de Xile a València se li trobà a sobre, no les dotzenes de milions que els diaris deien, sinó unes 50.000 pesetes solament i cap document comprometedor.

Les fantàstiques xifres i suposades intervencions amb els rebels foren prodigi d'imaginació de certes informacions de premsa.

Disturbis a Oran

Oran (4 tarda). — Aquesta nit

a l'estació s'ha produït una manifestació de protesta contra una comissió de parlamentaris que portaven a cap una enquesta a Argèlia. D'entre la collisió n'ha resultat un ferit greu i alguns de contusionats.

Ha intervingut la policia que ha efectuat detencions.

La feina del senyor Roosevelt... pescar

Washington (4 tarda). — El president dels EE. UU. Roosevelt sortirà el diumenge de Nova Orleans en direcció a Mèxic, on ha estat invitat pel govern.

Pescarà en aigües mexicanes durant uns quants dies.

Greus inundacions a Ontàrio

London (Ontàrio). — Una de les inundacions més grandioses o-corregudes a aquest lloc ha estat la d'ahir a London on la població ha hagut d'evacuar la tercera part o sigui 6.000 persones.

L'alcalde ha demanat als pobles veïns que enviïn vaixells a socórrer i ajudar els treballs de salvament de les persones i llars afectades.

Llegiu i propagueu L'Espurna

Mentre el reformisme es rabeja preguntant per què no s'ataca al Front d'Aragó...

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

les milícies catalanes contesten: Doneu-nos armes i us donarem Osca i Saragossa.

Veus de les trinxeres

Enfront la insidïa i la calúmnia

La nostra rèplica

Fa pocs dies, la irresponsabilitat en figura de social-patriota prenia la paraula i ens llançava el dicteri de covards. Al front d'Aragó no s'avança: Exèrcit Popular! l'Exèrcit de la Victòria! Així clamava l'estultícia menxevic per a dissimular una culpa pròpia, fa quatre dies.

Mentrestant, els milicians del P.O.U.M. i de la C.N.T. es podrien en aquestes terres àrides de l'Aragó esperant armes, municions i ordre d'atac.

Osca, «la cobdiciada» durant vuit mesos, es burlava ja sarcàsticament, durant la nit, a dos passes de les nostres alambrades i encenia el millor del seu enllumenat del carrer. L'aviació, però, brillava per l'absència. Per què? Potser us podrien contestar els que sentien goig en insultar-nos, fa quatre dies.

Quan la població civil d'aquest Madrid heroic, saba medular de la nostra epopeia, queia ametrallada pel foc de les bateries enemics. Destroçades les seves llars i desfetes llurs vides pel bombardeig de Junkers i Capronis. Quan la capital de Màlaga queia en poder de Franco, per obra i gràcia d'una de les traïcions de l'alt comandament. Quan a Almeria les víctimes es contaven a milers. Quan com una reguera de pólvora eren bombardejades Barcelona, Port Bou, Culera, Palamós, Guixols... i les ambulàncies llençaven el drinc de les seves campanes metàl·liques, transportant els ferits i els morts, Osca era una brasa, no ja de metralla, però sí d'enllumenat elèctric; i els caps i oficials facciosos prenién tranquil·lament cervesa en un bar del Coso, respirant plaícidament l'ambient acollidor d'una estufa elèctrica també.

Mentrestant, a la reraguarda la nostra labor de repressàlies, es canalitzava en manifestacions pro-

exercit popular i l'heroica aviació donava mostres de la seva perícia i valor, evolucionant, en passar l'eufòrica manifestació, llançant fullets i impresos on es Hegien les bases de la victòria.

«Al front d'Osca no s'avança» clamaven a centés de kilòmetres els nous fariseus de la Revolució. I les interjeccions en llurs llavis florien com ramells contra les nostres milícies.

Però aquí, als parapets, a quatre passes d'Osca, de cara a la veritat, els milicians s'escarrassen demanant armes, municions i ordre d'atac.

A la fi, com si vingués de lluny, com una guspira que il·luminés l'obscuritat d'una nit fosca, arriben armes, municions i una consigna: S'HAN DE TALLAR LES COMUNICACIONS D'OSCA.

Com si fos a impuls d'una conjuració, les cares tristes, sorrudes, envellides en l'espera, es tornen radiants i l'alegria vessa de tots els cors.

En un obrir i tancar d'ulls els milicians es llancen a l'atac. Els objectius són durs i difícils de cobrir. Els feixistes durant tant de temps han pogut acumular material a discreció i un enorme contingent de mercenaris. La morisma, com a força de xoc actua en massa. Mes no importa. El valor i la moral combativa dels nostres milicians supleix l'abandonament en què han estat sotmesos per la burocràcia governant. I les comunicacions d'Osca queden al nostre poder.

Perquè no s'avançava a Osca? ARMES! MUNICIONS! ORDRE D'ATAC!!

Aquesta és la nostra rèplica.

Mujal Roig.

De «Combatiente Rojo», portantveu del 2.º Regiment de la Divisió Lenin).

«Mundo Obrero» cridava l'any 1932:

«¡Vivan los Soviets!»

«Mundo Obrero» crida l'any 1937: «¡Viva la República democrática, parlamentaria y burguesa»

Amb motiu de celebrar-se el XV aniversari de la Revolució russa, «Mundo Obrero», òrgan del Partit Comunista d'Espanya, publicà un suplement il·lustrat, el 7 de Novembre de 1932, del qual retallem aquest treball que fa referència als Soviets.

SOVIETS

Pocas palabras causan horror a la burguesia y demás explotadores, como decir Soviets. Naturalmente, no es la palabra; es lo que significa. Hablar de Soviets. Naturalmente, no es lo mismo que referirse al Parlamento Constituyente, donde la contrarrevolución «legaliza» su situación. Los Soviets significan en el régimen de dictadura del proletariado el órgano de Poder de los obreros y campesinos, que en régimen burgués, cuando más, tenemos derecho a elegir quien ha de representarnos en el órgano de Poder de la burguesia. El proletariado y los campesinos rusos crearon los órganos de combate, a través de la lucha contra el zarismo. Los Soviets agrupaban y movilizaban a todos los oprimidos y cumplían la voluntad revolucionaria de éstos. La revolución de Octubre se realizó tras la consigna «Todo el Poder a los Soviets. De órganos de combate, se transforman en órganos de Poder y combaten superior. El régimen socialista descansa en los Soviets; éstos son el agrupamiento de los obreros y campesinos rusos; en nombre y con la participación activa de éstos, legislan y efectúan todo lo concerniente a la vida y actividad del régimen. El régimen de los Soviets es el ejercicio de la democracia proletaria, del cual están excluidos los enemigos de clase, los restos del régimen burgués que desaparecen rápidamente.

La burguesia y sus satélites socialistas y anarquistas tienen miedo a los Soviets; no los quieren en

Espana. En la revolución en marcha son imprescindibles para triunfar. ¡Vivan los Soviets!»

Sobren comentaris. El camarada lector podrà apreciar palpablement el retrocès ideològic i social dels comunistes stalinians, que, si bé fa cinc anys volien desencadenar la Revolució social a Espanya abans de fer l'experiència de la Revolució democrático-burguesa, tal com corresponia a aquella època, avui, en canvi després del fracàs evident de la petita burgesia espanyola i quan arreu del món agonitza el sistema capitalista, s'erigeixen en ardents defensors de la legalitat republicana, democrática i burgesa.

DEL MOMENT LA REVOLUCION Y EL CAMPO

Per Santiago Palacín

El gran interès d'aquest llibre en els actuals moments revolucionaris, es comprèn en llegir el

INDICE

- Dedicatoria.
- Feudalismo.
- Cataluña, fomento de rebeldia. La revolución y la propiedad de la tierra.
- Errorés cometidos en el campo.
- Los intermediarios y las tasas. Fusión sindical de derechas e izquierdas.
- Economía agrícola. Caja rural. Economía agrícola. Mutualismo.
- Plagas del Campo. La rutina. Canales y abonos químicos. Camino del socialismo hasta el fin.
- Diálogo de consultas. Extracto y alocución.
- Preu: Una pesseta
- Descompte als corresponsals.

llegiu L'ESPURNA.

Comarcals

Desvalls

Els moments actuals i el camp

El camp és una immensa fabricació imprescindible per a la guerra i, també imprescindible per a la revolució. La gent del camp, fins fa pocs mirats per les altes esferes com a éssers inferiors als altres sectors obrers, avui són, sense cap dubte, la força motriu del moment que vivim. Però, cal que el camp sigui mirat de diferent manera del que ho fa el Govern.

Dissortadament, els homes terrassans són fills d'un vell servilisme, educats dintre una negra casaca plena d'equívocues conviccions que no els deixava veure altra cosa que aquella terra que treballaven de nit i de dia per tal que el «senyoret» pogués tenir minyona i sostenir l'auto, mentre ell es privava de tot i als seus fills els estava vedat anar a l'escola. Els moments actuals, moments en què, es viuen segles en qüestió d'unes hores, cal estudiar d'aprop el camp i, aquests homes que calladament però, amb energia treballen per assolir la victòria total. Cal que es doni una solució als problemes que planteja la revolució a la indústria camperola. Com? Donant una més vigorosa fortalesa als Sindicats Agrícoles i fent callar aquests «crancs» que, continuament, pinten els Sindicats, al camperol com una ruleta tramposa que els robarà tot el que tenen. Impotents per a fer res que no sigui l'acumular pessetes i més pessetes, per ésser els nous «senyors», fan tots els possibles per tal de desacreditar tot allò que és una garantia per al pagès pobre. Es per això, que cal que tinguem continuament posats els ulls al camp i no deixem que hi avanci la contrarrevolució puix seria doblement perillós per no tenir els homes camperols la suficient cultura revolucionària. La gloriosa gesta dels nostres germans de la ciutat, el 19 de juliol, no quedarà, però, defallida per als homes del camp.

Els fins ara explotats, estaran sempre «alerta» al primer crit de... I així, com a la ciutat aixafarem al carcond militarisme, nosaltres aixafarem els oportunistes i els explotadors del camp.

L. A.

Fulletó de L'Espurna 68 - El Taló de Ferro

contingents d'esquirols (1), armats per les Associacions de patrons, els Cent-Negres, sorgint en les localitats més inesperades per llunyanes que fossin, es lliuraren a una intensa destrucció de les propietaris; com a corolari de tot això, cent mil homes de l'exèrcit regular dels Estats Units foren enviats per a acabar-ho per la força. Un gran nombre de caps treballistes foren executats, molts d'altres empronats i a milers de

(1) Tant en la intenció com amb llur actuació, en tot i per tot, salvat de nom, els esquirols eren els soldats privats dels capitalistes. Amb una organització del tot perfeccionada i armada, estaven sempre ben disposats a ésser expedits per trens especials a qualsevol lloc del país on els treballadors estessin en vaga o estessin lokoutats pels patrons. Calia que fos una època extraordinària com la que ens ocupa per a oferir l'espectacle fantàstic d'un tal Farley, cel·lebre cap d'esquirols, el qual, l'any 1906, va travessar els Estats Units amb trens especials, des de New York a Sant Francisco, capitanejant un exercit de 2.500 homes armats i equipats per a desorganitzar una vaga de carreters que hi havia en la vila últimament esmentada. Aquest acte no era més que una descarada infracció de les lleis del país. Pel fet de que quedés, com milers d'actes semblants, del tot impunit, es veu ben clar fins a quin punt l'autoritat judicial estava sota el control de la plutocràcia

vaguistes no significats tencats talment com bestiar en parcs (1) i brutalment tractats per la soldatesca.

Els anys de prosperitat tenien de pagar-se ara. Tots els mercats estaven plens a vessar, i s'anaven ensorrant, i en la general devallada de preus, el del treball baixava més depressa que els altres. El país sofria les convulsions de les discòrdies industrials. Aquí i allí i per tot, els obrers feien vagues i quan no, els patrons els acomiadaven. Els diaris anaven plens d'informacions de violències i de sang. I en tot això, els Cent-Negres hi tenien que jugar el paper que els pertocava. El disturbis, l'incendi, la destrucció a tort i a dret constituïen llur missió, la qual realitzaven amb plena satisfacció i alegria. Tot l'exèrcit regular estava en campanya, cridat pels actes dels Cent-Negres (2). Totes les ciutats i vil·les tenien

(1) Durant una vaga de mitjans del segle dinou, que tingué lloc en les mines del Idaho, va succeir que molts vaguistes foren tencats en un parc de bestiar. Aquest procediment es perpetuà durant el segle vint.

(2) Es solament el nom i no la idea que és d'importà-

l'aspecte de camps de batalla; i els treballadors eren afusellats com goços. El reclutament d'esquirols s'operava entre la gent sense feina, i quan en els tumults els tocava les de perdre contra els sindicats, acudien les tropes regulars que sempre arribaven just per a aixafar aquests darrers. De més a més hi havia la milícia. Fins a aquí no fou necessari recórrer a la llei secreta de la milícia; sola, la part regularment organitzada de la mateixa actuava arreu.

ció russa. Els Cent-Negres foren un desenvolupament dels agents secrets del capitalisme, i llur empleu comença en les lluites treballistes del segle dinou. Això està fora de discussió, i fou confessat per un home de tanta autoritat com ho era el Comissari del Treball dels Estats Units en aquella època, Mr. Carroil D. Wright. En el seu llibre *Les Batalles del Treball*, es cita la declaració de que «en algunes de les grans vagues històriques, són els mateixos amos els que han incitat a la violència»; que diversos industrials han provocat per iniciativa pròpia vagues per a desempellar-se de l'excés de mercaderies; i que hi han hagut vagons cencers incendiats pels agents dels patrons durant les vagues dels ferrocarrils amb l'objecte d'augmentar el desordre. Els dels agents secrets d'aquesta llei que es formaren els Cent-Negres; i que més endavant, aquests esdevingueren llur torn, la terrible arma de l'oligarquia que foren els agents provocadors.

Finalment, durant aquest període de terror, el contingent de l'exèrcit regular fou augmentat amb cent mil homes pel govern.

Mai la gent del treball havia patit un càstic tan sever. Per primera vegada els grans capitosts industrials, els oligarques, havien llançat totes llurs forces en la bretxa oberta per les associacions de patrons agressius. En realitat aquests pertanyien a la classe mitja. Esperonats per les dificultats de la situació i l'esfondrament dels mercats; encoratjats pels caps de la Alta Finança, varen infligir una desfeta rotunda i decisiva a l'organització del treball. Aquesta lliga era omnipotent; era, però, l'aliança del llop i amb la cabra; la classe mitja no tenia que trigar molt en adonar-se'n.

La classe laboriosa manifestava un humor rídic i sanguinari, estava, però, aterrada. La seva desfeta no va, per això, posar terme a la crisi.

Les banques, que constituïen una de les forces més importants de l'oligarquia, continuaven registrant el retorn de llurs aven-